

532—550) publiceerde de heer W. J. J. C. Bijleveld een opstel o.d.t. „Van heereboer tot rijksgraaf in drie kwart eeuw, de familie Van der Nat”, dat uitvoerige gegevens brengt over het geslacht, dat van 1614 tot 1747 het voormalig huis Te Nesse onder Linschoten heeft bezeten en ook meermalen heeft bewoond. Het was in 1614 „met boerderij en ruim 52 morgen een prachtig bezit, dat alleen aan fruit jaarlijks 400 gulden opbracht”. Het opstel geeft aanvullende bijzonderheden over de aanvankelijk schatrijke familie, waarover de heer B. reeds in het Jaarboekje 1939 (blz. 165—172) korte mededeelingen deed. Financieele achteruitgang, volgens den schr. een gevolg van tegenslag in het vee- en landbedrijf en van politieke wanverhoudingen, dwong de ongetrouwd gebleven laatste eigenaar in 1747 zijne bezitting aan zijne leenheeren, de Staten van Holland, op te dragen. Het aanbod werd aanvaard en op 21 Januari 1748 werd de koop voor notaris mr. Jacob Smit te Utrecht gesloten. De Staten bestemden Te Nesse voor verbetering der Hollandsche waterlinie, doch vergunden den bewoner en zijn zuster er te blijven wonen. Nadat rijksgraaf Leonard den 15 Juli 1756 de oogen had gesloten, nam zijn zuster de liquidatie echter met spoed ter hand. In 1757 werd het mooie huis op last der Staten gesloopt.

E.

De stichter van Bruntenhof. — In het bovengenoemd opstel over de familie Van der Nat deed de heer B. ook mededeelingen over mr. Frederick Brunt, die getuige was bij het huwelijk van zijn achterneef sinjeur Dirc van der Nat met joncfrou Jo-

hanna van Duvelandt, dat 17 April 1608 te Leiden werd voltrokken. Door deze verbintenis kwam het goed Te Nesse, als erfdeel, in 1614 in het bezit der Van der Nats.

Mr. Frederick Brunt, schreef de heer B., „was een merkwaardig man, wiens naam nog heden voortleeft in zijne pieuse stichting binnen Utrecht, doch tevergeefs zal men naar hem en zijn afkomst in de vaderlandsche literatuur zoeken. Hij bezat vele vaste goederen in Almkerk e.o. en stelde groot belang in bedijkingen op de Zuid-Hollandsche eilanden, waarin hij deelgenoot was, zooals Klaaswaal, Cromstrijen enz. Des zomers had hij zijn verblijf in Rijswijk, des winters op Lepenburg aan de Vest op het eind der Brigittenstraat in Utrecht; op dat terrein stichtte hij de z.g. Bruntkameren, 16 in getal, bij testament van 1621. Helaas is hij niet in stad overleden, doch vermoedelijk in Rijswijk, waar zijn dood onvindbaar is. Ook het archief zijner stichting bevat geen gegevens over zijn sterven, noch over zijn geslacht. Behalve een ongehuwde zuster, Christina Brunt, die hij overleefde, had hij twee zusters, de vrouw van Dirc van Opmeer te Leiden, en de vrouw van Lambrecht van der Horst. Hij moet in 1625 gestorven zijn, de boedelscheiding vond 26 Februari 1626 plaats”.

Bij testament was bepaald, dat Cornelis van der Hooch, schoonzoon van zijn oomzegger Andries van der Horst, als regent der stichting zou optreden. Het groote huis op Lepenburg kwam aan de erven Van der Nat, waar in 1665 nog vier dochters van Cornelis van der Nat (1609—1648) woonden.

E.